

Anna Pruna

SECRETÀRIA GENERAL DE L'ESPORT DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA EN FUNCIONS

Selecció Abans de res, caldria llimar les asprors amb Espanya Prestigi Ningú dubta del prestigi de l'esport català, ens l'hem guanyat Economia Hem fet que el sector esportiu tingui identitat pròpia i sigui un dels motors econòmics del país

“Madrid ens ha de deixar treballar”

TONI PADILLA / NURIA GARCÍA

Després de quatre anys, Anna Pruna (Badalona, 1968) deixarà de ser la secretària general de l'Esport. Encara no sap qui la rellevarà, però se'n va satisfeta per la feina feta, conscient que encara queda un llarg camí per recórrer per aconseguir l'oficialitat de les seleccions esportives catalanes.

Quin és el balanç que fa d'aquests quatre anys de feina?

El balanç és molt satisfactori, des del punt de vista de consecució dels projectes que ens havíem plantejat: fer veure l'esport com un estil de vida, un hàbit saludable; reconèixer el rol social que té l'esport des d'un punt de vista educatiu i de cohesió social; demostrar que l'esport és un gran motor d'impuls econòmic per al país, i potenciar les organitzacions esportives. Resumir quatre anys és difícil, però un dels màxims objectius ha estat cohesionar el sector, articular-lo, donar-li prestigi i estructurar la part del món de l'esport que no és la del practicant, sinó la del fabricant, la indústria de l'esport. Hem fet que el sector tingui identitat pròpia i sigui un dels motors econòmics del país.

Un tema que sempre ha estat sobre la taula és el del reconeixement de les seleccions catalanes. Quin ha estat el seguiment que n'han fet?

Mai s'ha deixat de prioritzar. La internacionalització ha estat un objectiu clar: les seleccions, l'ajuda als clubs per competir a fora i aconseguir esdeveniments internacionals. Abans d'arribar nosaltres [ERC] l'any 2004, els diversos organismes –el Govern, la Plataforma Pro Seleccions Esportives Catalanes, les federacions i el COC [Comitè Olímpic de Catalunya]– estaven empenyats i la Plataforma, mal vista. Quan vam arribar vam buscar la cohesió. Primer amb un estil d'enfrontament molt clar i després, en silenci. Les seleccions no són un objectiu de govern, són un objectiu de país. L'any 98, quan es va crear la Plataforma, hi havia dos o tres federacions reconegudes. Des del 2004 fins ara, hem arribat a les 20. A més, l'article 200 de l'Estatut, que dona dret a Catalunya a poder promoure i ajudar les federacions i, si s'escau, a fer que aquestes s'afiliïn a les federacions internacionals, no s'ha declarat anticonstitucional. Mentre que els bascos tenen el concert econòmic, nosaltres tenim el concert econòmic esportiu. Ara no hi

Anna Pruna encara la recta final del seu mandat i es mostra satisfeta per la feina que ha fet en els últims quatre anys. PERE TORDERA

Treball
“No hi ha ni una esclatxa jurídica que digui que no podem tenir seleccions”

Futbol
“El club de referència és el Barça. Ens dona un ressò internacional molt gran”

ha una sola esclatxa jurídica que digui que no podem tenir seleccions catalanes.

Ara, l'últim escull és el reconeixement de les federacions internacionals. Aquí sí que hi ha pressions per evitar el reconeixement. Per això, el que demano, com a Govern, és que s'acabin les pressions, que acatin la sentència. Madrid ens ha de deixar treballar. Tenim llibertat per fer-ho, el que demanem és que no ens posin traves.

Creu que no es parla de la feina feta en pro de les seleccions catalanes (patinatge, futbolei...) perquè no afecta els esports de masses?
Potser sí. El bàsquet és un tema complicat, perquè els estatuts de la federació internacional no ho prevenen. El futbol té més ressò. Ara estem en una etapa de coneixença. Abans de ser reconegut, has de ser conegut. Per aconseguir el reconeixement, primer la federació l'ha de sol·licitar, després ho ha d'aprovar l'assemblea de la catalana, i després començar a treballar presentant la petició a la internacional. L'handbol, l'atletisme, la natació... Hi ha esports grans que poden seguir el camí.

El fet de donar-se a conèixer de què parlava s'aconsegueix al camp o és més feina de despatxos?

Són les dues coses. Nosaltres tenim un club de referència com és el Barça i també hi ha l'Espanyol. Ambells tenim un ressò internacional molt gran. Ningú dubta del prestigi de l'esport català. És això el que hem de guanyar-nos, el prestigi en l'àmbit internacional. En el cas del futbol, el reconeixement hi és, però la feina de despatxos és imprescindible.

Amb quatre anys de feina a l'esquena, creu que la selecció catalana de futbol serà oficial algun dia?

Dir una data seria molt poc realista, depèn de les persones que hi treballin. Per aconseguir l'objectiu, s'ha de ser eficaç i fugir del protagonisme: unitat, treball en equip i, sobretot, relacions personals. D'entrada, caldria llimar les asprors amb Espanya.

Darrerament hi ha hagut crítiques des de la Plataforma Pro Seleccions. Sempre hi ha hagut unitat, o últimament s'ha desfet?

Jo sempre he apel·lat a la unitat. Tots, per separat, lluitem per l'objectiu, però cal treballar amb harmonia i eficàcia. Ningú pot tenir el protagonisme de tot i de res. Quan el Govern està en funcions, la crítica és fàcil. Estic convençuda que si nosaltres seguíssim al Govern, aquestes crítiques es diluirien, però també és lícit que vulguin començar a relacionar-se amb el nou Govern.

També hi ha autocrítica? Ara que se'n va, li agradaria canviar alguna cosa de les que ha fet?

M'agradaria haver escurçat els períodes d'execució, anar més de cara a barraca. Els processos administratius són molt llargs i passa la legislatura i no pots acabar de concloure coses. El tema de les seleccions catalanes requereix molt de temps, i quatre anys és molt poc. És molt difícil el que hem aconseguit i per això crec que el que hem fet és una gran gesta.

S'ha valorat prou la feina que han fet des de la secretaria general de l'Esport?

Jo crec que sí. Sempre hi ha detractors de qualsevol projecte, però hem tingut moltes confessions que ens han dit que ha estat una etapa de molts canvis. S'ha fet molta feina i ens hem sentit còmodes. Nosaltres veníem del sector esportiu, no som tan polítics, i potser per això hem estat més propers.

Què li diria a qui la rellevarà en el càrrec?

Hi ha uns projectes importants fets pensant en el sector esportiu, que no són partidistes, i espero que tinguin continuïtat. A més de desitjar-li sort, li diria que es relacioni molt amb el sector, que faci la vida fàcil als clubs. —